

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204210
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2514204210.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Škrabákovou v právnej veci navrhovateľky: P. A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX S., zastúpená: RS legal s. r. o., so sídlom M. Waltariho 7, 921 01 Piešťany, IČO: 36 864 358 proti povinnému: B. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX Z., zastúpený: Mgr. Juliana Sumková, advokátka, so sídlom Námestie Slobody 16, 915 01 Nové Mesto nad Váhom o určenie výživného na manželku takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie výživného vo výške 800,- Eur mesačne od 01.10.2016 **z a s t a v u j e**.
- II. Povinný je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke sumu 8.750,- Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti súd návrh **z a m i e t a**.
- IV. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 11.06.2014 pôvodne domáhala, aby súd zaviazal povinného prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 800,- Eur mesačne počnúc od doručenia návrhu na súd, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Návrh odôvodnila tým, že dňa 15.09.2012 uzatvorila s povinným manželstvo, z ktorého pochádza maloletý A. U., nar. XX.XX.XXXX. Krátko po narodení syna, dňa 16.03.2014 jej povinný oznámil, že je z ich vzájomného vzťahu unavený a že ich vzťah skončil. Približne o mesiac neskôr priznal známosť s inou ženou a dňa 13.04.2014 sa odsťahoval z ich spoločnej domácnosti, ktorú viedli v byte v S. H. C. V. XXX a v byte zostala bývať s maloletým synom. Vlastníkom tohto bytu je povinný, ktorý byt nadobudol pred uzavretím manželstva, pričom navrhovateľka mu poskytla na tento byt vlastné finančné prostriedky vo výške 16.596,96 Eur. V návrhu ďalej uviedla, že po odchode zo spoločnej domácnosti povinný uhrádzal platby spojené s užívaním bytu v celkovej výške 197,45 Eur, uhrádzal faktúry za mobilný telefón navrhovateľky vo výške 28,- Eur mesačne a prispieval navrhovateľke na nákup pohonných hmôt a tiež uhrádzal platby na stavebné sporenie pre ich syna vo výške 66,- Eur mesačne. Navrhovateľka bola od 03.11.2013 do 28.06.2014 na materskej dovolenke, od 29.06.2014 mala nastúpiť na rodičovskú dovolenku. Zároveň poberá prídavok na dieťa. V máji 2014 povinný prispel na výživu syna sumou 200,- Eur. V návrhu poukázala, že mesačný príjem povinného je cca 3.780,- Eur brutto, pričom netto zarába cca 2.700,- Eur. S poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 a 2 Zákona o rodine navrhla, aby súd určil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke vo výške 800,- Eur mesačne, nakoľko má za to, že takéto výživné zabezpečí vyrovnanie jej životnej úrovne so životnou úrovňou povinného. Podľa názoru

navrhovateľky je požadovaná suma výživného primeraná vzhľadom na čistý mesačný príjem povinného a zároveň zabezpečí približne rovnaký mesačný príjem oboch účastníkov aj pri zohľadnení vyživovacej povinnosti povinného voči ich maloletému synovi.

3. Povinný sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu v elektronickej podobe dňa 18.11.2014, dodatočne doručeným v písomnej podobe na pojednávaní dňa 19.11.2014. Vo vyjadrení zároveň vzniesol námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Piešťany. V konaní ďalej navrhol, aby vec bola prikázaná Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom z dôvodu vhodnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8 Ndc 8/2015 zo dňa 26.03.2015 návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 14C/93/2014 Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom nevyhovetl.

4. Vo vyjadrení povinný uviedol, že nárok navrhovateľky na určenie výživného na manželku v zásade uznáva, avšak nie vo výške, v akej si ho uplatnila. Výšku požadovaného výživného považuje za neprimeranú a má za to, že priznaním takéhoto výživného by došlo k zrejmemu nepomeru na stranách účastníkov, a to v neprospech povinného. Vo vyjadrení uviedol, že od 01.10.2011 je zamestnaný v spoločnosti TRW Automotive (Slovakia), spol. s r. o. a jeho priemerný mesačný príjem je v hrubom cca 3.780,- Eur, pričom jedenkrát ročne v marci má nárok na prémie podľa pracovných výsledkov. Z tohto dôvodu sa jeho čistý mesačný príjem zvýšil priemerne na čiastku cca 2.700,- Eur, bez prémie predstavuje čiastku cca 2.400,- Eur. Hoci priemerný mesačný príjem povinného je vyšší ako priemerný, je potrebné uviesť, že tomuto príjmu zodpovedá i zvýšené pracovné úsilie, nutnosť neustáleho prehlbovania kvalifikácie, štúdium odbornej literatúry. Uviedol, že v súvislosti s dosahovaním vyššieho príjmu v zamestnaní má i zvýšené výdavky, súvisiace s vyšším pracovným nasadením. Jedná sa spolu o cca 390,- Eur mesačne (30,- Eur na cvičenie a fitness, náklady navyiac na zdravú stravu 40 - 60,- Eur, náklady na masáže, relaxačné pobyty a fyzioterapiu cca 100 - 150,- Eur mesačne, náklady na oblečenie do práce cca 50 - 100,- Eur mesačne, odborná literatúra cca 50,- Eur mesačne). Po odchode zo spoločnej domácnosti sa naďalej podieľal na prakticky všetkých výdavkoch na maloletého, ako aj zabezpečoval bývanie na navrhovateľku a syna (platil všetky mesačné náklady na byt v sume 201,- Eur) a aby mohol byť v blízkosti maloletého, zabezpečil si nájom 1-izbového bytu v Piešťanoch do 27.10.2014 a platil tak navyše mesačné nájomné vo výške 240,- Eur. Navrhovateľke zostalo osobné motorové vozidlo Honda Jazz, ktorého vlastníkom bol povinný ešte pred uzatvorením manželstva, pričom navrhovateľka toto vozidlo používala do augusta 2014 a povinný hradil všetky náklady na jeho údržbu. Následne si navrhovateľka zakúpila nové osobné motorové vozidlo. Navrhovateľka mala nasporenú na svojom účte sumu cca 60.000,- Eur. Okrem vyššie spomenutých výdavkov uviedol ďalšie pravidelné mesačné výdavky v celkovej sume 922,67 Eur, a to úver na byt 358,- Eur, stavebné sporenie 57,- Eur, stavebné sporenie pre maloletého 66,- Eur, životná poisťka kvôli úveru 60,- Eur, životná poisťka Amslico 41,67 Eur, doplnkové dôchodkové sporenie 20,- Eur, telefón navrhovateľky a Fiber TV 55 - 60,- Eur, cestovné do práce 60,- Eur a výživné pre maloletého 200,- Eur + 200,- Eur od októbra 2014. Od októbra 2014 boli pravidelné mesačné výdavky povinného vo výške 1.813,- Eur, pričom navrhovateľka mala možnosť bývať v kompletne zariadenom trojizbovom byte, mať k dispozícii motorové vozidlo ako aj mať postarané o výdavky na maloletého. Od októbra 2014 platí navyše 200,- Eur na sporenie pre maloletého. Všetky pravidelné a nevyhnutné mesačné výdavky povinného predstavujú čiastku cca 1.760,- Eur. Ak by mal zo svojho príjmu uhrádzať navrhovateľke sumu 800,- Eur, zostala by mu k dispozícii čiastka cca 140,- Eur, a to za predpokladu, že počíta aj prémie. Naproti tomu navrhovateľka by mala k dispozícii sumu cca 1.000,- Eur výlučne pre seba + všetko vybavenie domácnosti, hnutelné veci a spoločné úspory (tzv. bank, kde obaja prispievali počas spoluzitia, ktorý si ponechala). Ak by bral do úvahy iba pravidelný príjem vo výške 2.400,- Eur, bol by naopak v mínuse.

5. V ďalšom vyjadrení k návrhu doručenom súdu na pojednávaní dňa 09.03.2016 povinný uviedol svoje fixné mesačné náklady pri príjme 2.700,- Eur nasledovne: hypotéka 358,- Eur, fond opráv 48,- Eur, energie 45,- Eur (plyn, voda, električka, RTVS), cestovné náklady 120,- Eur, stavebné sporenie 57,- Eur, stavebné sporenie pre maloletého 66,- Eur, životná poisťka kvôli úveru 60,- Eur, životná poisťka Amslico 37,50 Eur, doplnkové dôchodkové sporenie 20,- Eur, telefón navrhovateľky a Fiber TV 55 - 60,- Eur, výživné na maloletého 250,- Eur, tvorba úspor maloletého 200,- Eur, výživné na manželku 250,- Eur od októbra 2014, stravovanie vrátane výživových doplnkov 300,- Eur. Spolu fixné náklady /šeky/ 1.989,50 Eur + ďalšie mesačné náklady v priemere cca 430,- Eur (oblečenie, drogeria, vzdelávanie, relax, literatúra).

6. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.11.2015 navrhovateľka uviedla, že ochorenie, ktoré má, jej spôsobuje bolesti drobných kĺbov rúk a nemôže vystrieť prsty, čo jej miestami občas znemožňuje na prechodnú dobu riadne sa starať o dieťa. Keďže ju povinný opustil štyri mesiace po narodení dieťaťa a v byte zostala sa, rozhodla sa odsťahovať k rodičom.

7. Na pojednávaní dňa 26.10.2016 navrhovateľka vzala návrh na začatie konania čiastočne späť tak, že žiadala priznať výživné na manželku od podania návrhu dňa 11.06.2014 do 30.09.2016, a to z dôvodu, že navrhovateľka sa od 01.10.2016 zamestnala.

8. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

9. Podľa § 29 ods. 3 CMP, súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

10. Vzhľadom na to, že navrhovateľka vzala návrh na začatie konania sčasti späť a povinný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil na pojednávaní dňa 30.11.2016, súd konanie v časti o zaplatenie výživného vo výške 800,- Eur mesačne od 01.10.2016 zastavil podľa vyššie citovaných ustanovení v rozhodnutí vo veci samej.

11. V podaní doručenom súdu v elektronickej podobe dňa 18.01.2017, dodatočne doručeným v písomnej podobe dňa 19.01.2017, navrhovateľka po čiastočnom späťvzatí návrhu špecifikovala a vyčíslila požadovanú výšku výživného. Žiadala, aby súd zaviazal povinného zaplatiť navrhovateľke výživné v celkovej výške 14.043,- Eur. Táto suma má predstavovať výživné vo výške 800,- Eur mesačne za obdobie od 11.06.2014 do 01.10.2016 po započítaní výživného, ktoré jej už povinný dobrovoľne uhradil. Požadované výživné vo výške 800,- Eur od 11.06.2014 do 01.10.2016 tak podľa navrhovateľky predstavuje výživné za 27 mesiacov a 19 dní, čo je celkovo 22.106,66 Eur. Povinný dobrovoľne hradil výživné 250,- Eur mesačne v období od októbra 2014 do marca 2016, čo predstavuje spolu sumu 4.250,- Eur (17 mesiacov x 250,- Eur) a v období od marca 2016 do 01.10.2016 výživné vo výške 450,- Eur, čo predstavuje spolu sumu 3.600,- Eur (8 mesiacov x 450,- Eur). Povinný tak za rozhodné obdobie uhradil na výživu navrhovateľky celkovú sumu 7.850,- Eur a zostáva mu uhradiť ešte sumu 14.256,66 Eur.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výsluchom účastníkov, predloženými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na základe ktorého zistil nižšie uvedený skutkový stav.

13. Účastníci konania uzavreli dňa 15.09.2012 manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Piešťany, vo zväzku W., ročník XXXX, strana XX, por. č. XXX. Z manželstva pochádza maloletý A. U., H.. XX.XX.XXXX. Podľa zhodného tvrdenia účastníkov medzi nimi prebieha konanie o rozvod spojené s konaním o úpravu pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Manželstvo účastníkov stále trvá. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 5P/228/2014 zo dňa 07.10.2015 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti a výchovy navrhovateľky. Otec (povinný) bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 450,- Eur mesačne s tým, že čiastku vo výške 250,- Eur mesačne je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.06.2014 a čiastku vo výške 200,- Eur mesačne je povinný platiť na osobitný účet maloletého zriadený matkou, s účinnosťou do 01.06.2014. Zároveň bol upravený styk a určený rozsah stretávania sa povinného s maloletým.

14. V čase podania návrhu navrhovateľka bývala s maloletým v byte vo vlastníctve povinného v S.. V priebehu konania sa z bytu odsťahovala k svojim rodičom do E., kde aj v súčasnosti naďalej býva spolu s maloletým. Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že od 01.09.2016 maloletý chodí do škôlky.

15. Navrhovateľka poberala od novembra 2013 materské dávky. Po podaní návrhu (dňa 11.06.2014) jej bola vyplatená posledná materská dávka (nemocenská dávka) vo výške 762,10 Eur dňa 13.06.2014, tak ako to vyplýva z výpisu z účtu navrhovateľky vedeného v Tatra banke, a. s.. Po skončení materskej dovolenky navrhovateľka plynulo nastúpila na rodičovskú dovolenku. Od júna 2014 navrhovateľka poberala rodičovský príspevok. Podľa potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany

navrhovateľka poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne, pričom za rok 2014 (jún až december) jej bola vyplatená celková suma 1.422,40 Eur, za rok 2015 (január až december) jej bola vyplatená celková suma 2.438,40 Eur a za rok 2016 (január až december) jej bola vyplatená celková suma 2.438,40 Eur. Podľa potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany navrhovateľka zároveň poberala prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne, pričom za rok 2014, 2015 a 2016 jej boli vyplatené prídavky na dieťa v celkovej sume 282,24 Eur ročne.

Z výpisu z účtu navrhovateľky súd zistil, že dňa 07.01.2016 bola na účet pripísaná suma 783,71 Eur, pričom z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že sa jedná o preplatenú dovolenku za rok 2014.

16. Navrhovateľka v priebehu konania ukončila rodičovskú dovolenku a od 01.10.2016 nastúpila do práce. Podľa Potvrdenia spoločnosti Adient Slovakia s. r. o. zo dňa 03.11.2016 je navrhovateľka zamestnaná v spoločnosti Adient Slovakia s. r. o. a z rodičovskej dovolenky sa vrátila k 01.10.2016. Spoločnosť vznikla odčlenením - delimitáciou od spoločnosti Johnson Controls International spol. s r. o. dňa 01.05.2016. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 05.03.2008 navrhovateľka pracovala od 01.05.2008 ako Advanced Quality Engineer v spoločnosti JOHNSON CONTROLS BRATISLAVA s. r. o.. Z Potvrdenia spoločnosti Adient Slovakia s. r. o. zo dňa 24.10.2016 je mesačný príjem navrhovateľky 2.075,38 Eur v hrubom.

17. Navrhovateľka pri svojom výsluchu dňa 19.11.2014 uviedla, že jej mesačné náklady sú 200,- Eur inkaso, 300,- Eur na potraviny, 100,- Eur na fytioterapeuta, 135,- Eur trvalé príkaz (životné poistenie, dôchodkové poistenie, stavebné sporenie, III. pilier), 150,- Eur benzín, spolu cca 900,- Eur, pričom v tejto sume nie je zahrnutá drogéria, oblečenie ako aj ďalšie výdavky.

18. Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 25.06.2011 bol povinný zamestnaný v spoločnosti TRW Steering Systems Slovakia spol. s r. o. so sídlom v Novom Meste nad Váhom, kde pracoval od 01.10.2011 ako manažér kvality (pracovné zaradenie), s mesačnou základnou mzdou 3.000,- Eur. Dňa 28.10.2011 bol menovaný za zmocnenca pre kvalitu. Na základe Dohody o zmene pracovnej pozície od 01.02.2013 pracoval z novom pracovnom zaradení ako Operations Manager (motors). Podľa Dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 03.03.2014 dohodnutá mesačná mzda povinného sa počnúc 01.02.2014 zvýšila na sumu 3.780,- Eur. V súčasnosti je povinný zamestnaný v spoločnosti Hella Slovakia Signal-Lighting s. r. o. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, kde pracuje od 01.05.2015 na pozícii Manažér internej fabriky IL, s miestom výkonu práce v Trenčíne, s hrubou mesačnou mzdou vo výške 4.000,- Eur.

19. Z potvrdenia o príjme spoločnosti TRW Automotive (Slovakia) s. r. o. zo dňa 02.09.2015 súd zistil, že čistá priemerná mesačná mzda povinného za obdobie 5/2014 - 4/2015 bola 2.875,60 Eur a čistý priemerný mesačný príjem povinného za obdobie 5/2014 - 4/2015 bol 2.876,37 Eur.

20. Z potvrdenia o výške príjmu zamestnanca spoločnosti Hella Slovakia Signal Lighting s. r. o. zo dňa 21.10.2016 súd zistil, že čistá priemerná mesačná mzda za obdobie 1/2015 - 12/2015 bola 1.940,57 Eur (rovnaký bol aj čistý priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie). Čistá priemerná mesačná mzda za obdobie 1/2016 - 9/2016 bola 2.674,47 Eur (rovnaký bol aj čistý priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie).

21. Z výsluchu povinného súd zistil, že po odchode zo spoločnej domácnosti spočiatku vychádzali s navrhovateľkou dobre. Skoro každý deň chodil za synom. Našiel si privát v Piešťanoch. V júni, v júli sa to začalo zhoršovať. Z prekvapivých dôvodov navrhovateľka odišla z bytu, ktorý mala k dispozícii a ktorý povinný platil. Zobrala si všetky hnutelné veci z bytu. Do júna - júla užívala aj auto, potom jej však prišlo nebezpečné, tak mu ho vrátila. Teraz má nové, ktoré nie je účelovo, myslí si, písané na jej meno. V rámci spoločnej domácnosti s navrhovateľkou mali tzv. bank, do ktorého obaja prispievali. Nástupom na materskú dovolenku navrhovateľka dostávala najvyššiu materskú cca 800,- Eur, ktorú si odkladala a všetky veci boli hradené povinným. Zlom nastal v októbri 2014 a od decembra 2014 zamedzila jeho kontakt s maloletým. Našiel si 1-izbový byt, ktorý bol zariadený. Čo sa týka životnej úrovne manželov, navrhovateľka mala bohaté finančné úspory, pretože má nutkavú potrebu šetriť, nie míňať. Časť úspor bola vytvorená, keď spolu chodili. Navrhovateľka pri odchode z bytu zobrala aj zvyšok z banku, kde zostala suma cca 2.000,- Eur a boli tam aj dary, napr. jeho rodičia pri príležitosti krstu syna darovali sumu 1.000,- Eur. Navrhovateľka býva v dvojpodlažnom dome so záhradou so svojimi rodičmi. Povinný mal náklady v súvislosti so zariadením novej domácnosti. Čo sa týka dobrých mravov, navrhovateľka podmieňuje stretávanie finančnými prostriedkami a prestala komunikovať. Ďalej uviedol, že začiatkom

mája 2014 požadovala na syna 460,- Eur, na seba 150,- Eur. Koncom mája 2014 to už bolo 540,- Eur na syna a 450,- Eur na seba. Povinný má v novej práci predpísaný dress code, býva tam do večera, má zvýšené pracovné nasadenie a s tým je spojená potreba vyššej regenerácie. Pokiaľ navrhovateľka uvádza, že uhradil iba zanedbateľné položky, tak isto to nie je pravda, lebo uhradil celkové náklady za byt, ako aj nákupy, benzín a telefón, čo podľa neho nie je zanedbateľné. Navrhovateľka mala tri verzie čo sa týka dôvodu jej odchodu z bytu, pričom pokiaľ ide o posledný dôvod, ktorým mali byť zdravotné problémy, podotkol, že sa odsťahovala až v čase, keď maloletý mal až 9 mesiacov. Trval na tom, že navrhovateľka počas celej doby kalkulovala, čo je pre ňu výhodnejšie urobiť, tak isto poprel, že by mala zníženú životnú úroveň a čo sa týka jej výdavkov, ktoré v konaní tvrdila, má za to, že tieto výdavky nezdokladovala, t.j. nepredložila dôkazy.

22. Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že pred podaním návrhu sa povinného pýtala, či jej bude dobrovoľne platiť výživné, pričom na toto jej uviedol, aby sa spýtala svojich kamarátok, koľko ony poberajú. K uvádzaným nákupom len toľko, že jej platil 28,- Eur za telefón, dal jej k dispozícii auto, ktoré netankoval pravidelne, ako sám hovorí, má za to, že len raz priniesol plienky. Jednoznačne bola jej životná úroveň znížená, nakoľko pri predchádzajúcom zárobku 1.500,- Eur si mohla dovoliť všetko a potom už dostávala cca 200,- Eur od štátu.

23. V záverečnom vyjadrení právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že v plnom rozsahu sa pridrižiava všetkých písomných vyjadrení, predovšetkým vyjadrenia doručeného súdu dňa 18.01.2017, z ktorého vyplýva, že navrhovateľka sa celkovo voči povinnému domáha zaplata sumy 14.256,66 Eur a žiada výživné za obdobie od 11.06.2014 do 01.10.2016. Konečná suma zohľadňuje odpočítané zaplatené výživné zo strany povinného v celkovej sume 7.850,- Eur. Výška výživného 800,- Eur podľa nej zodpovedá majetkovým a zárobkovým pomerom a možnostiam povinného a považuje túto sumu za primeranú, zabezpečujúcu rovnakú životnú úroveň pre navrhovateľku, a to aj s ohľadom na okolnosti rozvratu manželstva, keď sa navrhovateľke rozpadol osobný život, ako sa jej aj zmenili ekonomické podmienky. Pokiaľ ide o úspory navrhovateľky, ktoré si dokázala vytvoriť z toho titulu, že je šetrná, má za to, že tieto nie sú predmetom konania a môžu byť predmetom konania o vyporiadanie BSM.

24. V záverečnom vyjadrení právna zástupkyňa povinného uviedla, že sa pridrižiava doterajších prednesov a písomných vyjadrení. Poukázala na to, že za rozpad manželstva nemôže jedine povinný tak, ako to tvrdí protistrana. Vždy nejakú mieru podielu nesie každý z manželov. Navrhovateľka uvádzala, že návrh podala až po tom, čo skončilo poberanie jej materského, avšak z výpisu z účtu vyplýva, že dňa 13.06.2014 bola na účet navrhovateľky poukázaná ešte suma materského vo výške 762,10 Eur. Ako uvádzala, dovtedy kým poberala materskú, táto suma bola pre ňu postačujúca. Keďže po skončení poberania materského dostávala cca 200,- Eur, rozdiel medzi týmito sumami je zhruba 500,- Eur. Pokiaľ tvrdí navrhovateľka, že došlo k výraznému zníženiu jej životnej úrovne, má za to, že k tomu došlo nie z dôvodu rozpadu manželstva, ale z toho dôvodu, že odišla z plne zariadeného bytu, kde mala všetko zabezpečené, pričom povinný naopak si musel zabezpečiť nové bývanie. Zároveň mala k dispozícii aj motorové vozidlo. Trvala na nákladoch povinného tak, ako boli v konaní doposiaľ vyčíslené. Má za to, že výška výživného 450,- Eur je primeraná a zodpovedá potrebám navrhovateľky ako aj možnostiam povinného. V konaní poukázali na to, že správanie navrhovateľky vykazovalo aj určité prvky konania, ktoré možno posúdiť, že je v rozpore s dobrými mravmi a to napr. pokiaľ ide o zamedzenie stretávania otca s maloletým Jedinou nespornou vecou zo strany povinného okrem toho, že navrhovateľka má nárok na výživné, je suma uvádzaná navrhovateľkou, ktorú jej povinný doposiaľ dobrovoľne uhradil, t. j. vo výške 7.850,- Eur. Má za to, že dve platby by mali byť zohľadnené pri určení výšky výživného. Jedná sa o sumu nemocenského 762,- Eur a sumu 783,11 Eur ako vyplýva z výpisu. Vo vzťahu účastníkov ide už iba o formálny zväzok. Manželstvo neplní žiadny zo svojich účelov. Účastníci nijako nekomunikujú. Zároveň poukázala na to, že navrhovateľka má aj určité povinnosti, nie len oprávnenia. V tejto súvislosti vytkla najmä možnosti stretávania sa otca s maloletým a jeho prípravu na tieto stretnutia. Zároveň má za to, že návrh bol dôvodný iba do augusta 2016, od kedy navrhovateľka mohla opäť začať pracovať. Od 01.09.2016 maloletý nastúpil do škôlky. Tak isto žiadala odpočítať sumu 825,- Eur. Ide o sumu za zaplatený mobilný telefón, ktorý hradil povinný a tak isto sumu 1.000,- Eur, kde ide o hradené náklady na bývanie 5 x 200,- Eur za obdobie, kedy navrhovateľka mala k dispozícii zariadený byt, z ktorého odišla. Poukázala zároveň na to, že povinný mal viackrát snahu sa s navrhovateľkou dohodnúť, ale tieto snahy vždy stroskotali.

25. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

26. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

27. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

28. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

29. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný iba z časti a nie je možné vyhovieť mu v celom rozsahu.

30. Z citovaných ustanovení zákona o rodine vyplýva, že výživné na manžela je závislé výlučne od existencie manželstva a nie od skutočnosti, či manželia spolu žijú a tvoria spoločnú domácnosť. Zásadným významom výživného je zabezpečiť toho z manželov, ktorý je sociálne odkázaný alebo tu existuje potreba dorovnať rozdielnu životnú úroveň medzi manželmi. Oprávneným je ten z manželov, ktorého životná úroveň je nižšia. Pojem životná úroveň človeka predstavuje stupeň uspokojovania materiálnych a nemateriálnych potrieb jednotlivca. Vyjadruje vzťah medzi skutočnosťou a tým, čo jednotlivec pociťuje ako žiaduce, čo sa blíži k sociologickej kategórii kvality života, ktorá na jednej strane predstavuje objektívne podmienky na dobrý život a na strane druhej subjektívne prežívanie dobrého života. Objektívna stránka kvality života je o napĺňaní sociálnych a kultúrnych potrieb v závislosti od materiálneho dostatku, spoločenskej akceptácie jednotlivca, fyzického a psychického zdravia. Subjektívna kvalita života je o dobrom životnom pociťovaní, pohode a spokojnosti s vecami okolo nás. Pri určovaní výšky výživného súd neskúma len z akého dôvodu si druhý manžel svoju povinnosť neplní, ale aj aké sú rodinné, osobné a majetkové pomery manželov, aké sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti povinného, ale aj spôsob života manželov, zdravotný stav a pod. Nemožno však prehliadnuť, že právo oprávneného musí byť v súlade s dobrými mravmi. V konaní o určenie výživného na manžela súd primárne skúma životnú úroveň vzájomne výživou povinných manželov, ktorú možno určiť mierou schopnosti každého z manželov uspokojovať svoje potreby, s tým, že životná úroveň manželov by mala byť zásadne rovnaká. Súd pri takomto určení nemôže opomenúť, že vykonávaním osobnej starostlivosti o maloleté deti, je jeden z manželov, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť obmedzený v možnostiach zabezpečiť si vlastnou aktivitou vyššiu životnú úroveň. Platí potom, že druhý manžel má vytvorené väčšie predpoklady, ktoré je povinný využiť pri realizácii zabezpečenia dostatočného príjmu pre domácnosť a teda aj druhého manžela. Aktívna legitímácia teda vzniká, ak je životná úroveň jedného manžela nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. V prejednávanom prípade bolo preto potrebné skúmať životnú úroveň účastníkov v období, počas ktorého si povinný podľa tvrdenia navrhovateľky neplnil vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že plnenie vyživovacej povinnosti bolo nevyhnutné.

31. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 11.06.2014 a navrhovateľka v priebehu konania upravila svoj návrh tak, že žiadala priznať výživné do konca septembra 2016, nakoľko od 01.10.2016 ukončila rodičovskú dovolenku a nastúpila do práce. Po čiastočnom späťvzati návrhu tak predmetom konania bol návrh navrhovateľky, ktorým sa voči povinnému domáhala určenia výživného na manželku vo výške 800,- Eur mesačne za obdobie od 11.06.2014 do 30.09.2016, ktoré je pre posudzovanie nároku navrhovateľky rozhodným obdobím.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že od podania návrhu jediným príjmom navrhovateľky v rozhodnom období bola posledná vyplatená materská dávka vo výške 762,10 Eur,

rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne, prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne a tiež preplatená dovolenka vo výške 783,71 Eur.

33. Navrhovateľka má zhoršený zdravotný stav pre diagnostikovaný Sjogrenov syndróm ako chronické ochorenie a pridružené zdravotné ťažkosti, s ktorými má zvýšené výdavky na lieky. Tiež je sledovaná v reumatologickej ambulancii. Uvede skutočnosti aj preukázala. Zdravotný stav povinného je primeraný jeho veku, fyzickému a psychickému zaťaženiu, na svoj zhoršený stav povinný v konaní nepoukázal.

34. Je nepochybné, že medzi účastníkmi došlo k nezvratnému narušeniu manželských vzťahov, čo vyvrcholilo opustením spoločnej domácnosti povinným. S touto skutočnosťou bol následne spojený spor o výživné na manželku. Skutočné príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi sú predmetom zisťovania v prebiehajúcom konaní o rozvod manželstva účastníkov konania, avšak pre účely prejednávanej veci treba jednoznačne poukázať na skutočnosť, že nie je prípustné tolerovať situáciu, ak bez naliehavého a presvedčivého dôvodu opustí manžel manželku, keď sa táto osobne stará o ich niekoľkokomesačné dieťa a odíde zo spoločnej domácnosti, pričom navyše prizná nadviazanie vzťahu s inou ženou. Zákon o rodine poskytuje ochranu manželovi, na ktorého by mohlo určitým spôsobom negatívne dopadať opustenie spoločnej domácnosti druhým manželom. Je nepochybné, že vo vzťahu účastníkov konania to bol povinný, ktorého výkon povolania zabezpečoval hlavný podiel príjmu rodiny v čase, keď navrhovateľka bola na materskej a následne na rodičovskej dovolenke, počas ktorej príjem navrhovateľky výrazne klesol v porovnaní s obdobím, keď pracovala. Je preto samozrejmé, že ukončením manželského spoluzitia povinný spôsobil zásadnú zmenu ich doterajšieho života.

35. V prejednávanej veci súd nezistil žiadne okolnosti naplňajúce znaky konania v rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré by bolo možné nepriznať navrhovateľke právo na výživné, i keď povinný poukazoval na to, že v rámci výkonu styku maloletého s ním ako otcom dieťaťa vidí určité prvky rozporu s dobrými mravmi v konaní navrhovateľky ako matky maloletého. V tejto súvislosti súd konštatuje, že uvedené je predmetom konania v rámci výkonu súdneho rozhodnutia. Vo vzťahu k navrhovateľke súd takisto uvádza, že aj spor o vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré požičala povinnému na nákup bytu, sú predmetom iného konania. Rovnako ako aj úspory, či už spoločné v tzv. banku, ktorý si navrhovateľka ponechala alebo úspory navrhovateľky vo výške cca 62.000,- Eur, ktoré z účtu navrhovateľky vymizli nevedno kam, na čo viackrát poukazoval povinný, môžu byť predmetom až vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd na tomto mieste uvádza, že v rámci konania bolo jednoznačne vidno, ako rozvrátené sú vzťahy účastníkov, boli uvádzané mnohé skutkové tvrdenia, o ktorých možno často krát povedať, že boli len tvrdením proti tvrdeniu a nemali pre konanie podstatný význam, preto ani nie sú obsahom tohto rozsudku, či už ide o dôvody, pre ktoré navrhovateľka odišla z bytu povinného k svojim rodičom, či o údajnú kalkuláciu navrhovateľky, čo je pre ňu výhodnejšie urobiť, ako získal povinný osobné poznámky navrhovateľky a pod. Súd však nemôže nevidieť, čo v konaní vyšlo najavo, na základe čoho možno záverom konštatovať, že finančná situácia, resp. životná úroveň navrhovateľky nie je na tak nízkej úrovni, že by bolo potrebné ju dorovnávať až vo výške 800,- Eur k povinnému. Súd však zároveň nevidí do hláv účastníkov, preto mu nie je jasné, čím bola navrhovateľka motivovaná, keď najprv bola ochotná pristúpiť k dohode na výživné vo výške 600,- Eur, čo znamená, že zrejme vedela, že taká výška výživného by bola pre ňu postačujúca.

36. V konaní nebol sporný nárok navrhovateľky na výživné zo strany povinného, sporná bola jedine výška výživného. Navrhovateľka zotrvala na požadovanej výške výživného, ktoré žiadala priznať v sume 800,- Eur, povinný považoval túto sumu za neprimeranú. V priebehu konania sa súd pokúsil o uzavretie zmiernosti medzi účastníkmi, pričom účastníci vyjadrili záujem dohodnúť sa na sume výživného vo výške 600,- Eur mesačne, táto možná dohoda sa však minula účinku, keď navrhovateľka trvala na úhrade polovice trov právneho zastúpenia. V priebehu konania však povinný začal navrhovateľke dobrovoľne platiť výživné, najskôr vo výške 250,- Eur mesačne, neskôr vo výške 450,- Eur mesačne.

37. Rozdielnosť životnej úrovne účastníkov bola nepochybná. Hlavným dôvodom bol najmä rozdielny príjem navrhovateľky a povinného. Kým navrhovateľka poberala rodičovský príspevok a prídavok na dieťa (spolu 226,72 Eur), ku ktorým možno ako príjem prirátava ešte jednu dávku materského a preplatenú dovolenku, bol priemerný čistý mesačný príjem povinného za obdobie 5/2014 - 4/2015 vo výške 2.876,37 Eur, za obdobie 1/2015 - 12/2015 vo výške 1.940,57 Eur a za obdobie 1/2016 - 9/2016 bola 2.674,47 Eur. Podstatnou súčasťou zabezpečenia životnej úrovne je aj otázka riešenia bytovej otázky. V tomto je súd toho názoru, že v bytovej otázke navrhovateľka neutrpela, nakoľko najprv zotrvala bývať v plne zariadenom byte povinného, v ktorom zdieľali spoločnú domácnosť a neskôr sama odišla do rodinného

domu k svojim rodičom. Povinný síce tvrdil, že mal v určitom časovom období navyše náklady na prenájom bytu pre seba, je však otáznne, či je vhodné na tieto výdavky prihliadať, keďže to bol povinný, kto si túto situáciu privodil opustením spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o výdavky navrhovateľky na bývanie, uviedla, že rodičom prispieva sumou 200,- Eur mesačne, o čom predložila iba prehlásenie rodičov, keďže im uvedenú sumu platí v hotovosti. Povinný preto namietal, že reálnu platbu nákladov navrhovateľka nepreukázala, s čím sa súd stotožnil. Povinný disponuje vlastným motorovým vozidlom, navrhovateľka spočiatku užívala jeho motorové vozidlo, následne začala používať motorové vozidlo zn. Nissan Quashai svojich rodičov. Keďže nejde o motorové vozidlo vo vlastníctve navrhovateľky, povinný namietol aj vynaložené výdavky na toto vozidlo. Rovnako ani súd z toho dôvodu neprihliadal na výdavky navrhovateľky, ktoré si vyčísliła pod položkou poistky a údržba auta (poistky, pneumatiky či STK a EK).

38. Ako bolo vyššie uvedené, životná úroveň je závislá aj od odôvodnených potrieb a očakávaní jednotlivca a preto je vždy potrebné pri hodnotení životnej úrovne účastníkov konania prihliadnuť na osobitosti a ich individuálne opodstatnené nároky. Nebolo by preto správne, ak by súd prihliadal iba na osobitú situáciu navrhovateľky, ale bolo potrebné prihliadnuť aj na špecifiká výkonu povolania povinného. Podľa názoru súdu je nepochybne výkon jeho povolania spojený s inými životnými a profesijnými nárokmi, ktoré sa nevyhnutne odzrkadľujú vo vyšších finančných výdavkoch. Navrhovateľka namietala, že uplatnené výdavky povinného súd neprímerane vysoké. Súd však poukazuje na skutočnosť, že fixné nevyhnutné pravidelné platby, ktoré povinný uviedol, aj následne reálne preukázal výpismi z účtu, na predložení ktorých trvala sama navrhovateľka. Pokiaľ ide o jeho zvýšené nie povinné výdavky, v tejto súvislosti súd uvádza, že aj podľa ustálenej judikatúry platí, že u obchodníkov, manažérov či vedúcich riadiacich zamestnancov je nutné vziať do úvahy čiastky potrebné na reprezentáciu ako aj následné výdavky na relaxáciu pre vysoké pracovné nasadenie, zatiaľ čo pri iných profesiách takéto náklady nevznikajú. Rozhodne nemožno dávať do jednej roviny zásadne rovnakú úroveň a rovnaké množstvo peňazí, ktoré môžu manželia spotrebovať. V tomto smere preto súd ani nehľadal zachovanie matematickej rovnosti medzi príjmami a výdavkami účastníkov, ani v spôsobe a úrovni realizácie základných životných potrieb. Zásada rovnakej životnej úrovne neznamenať totiž mechanickú rovnosť medzi manželmi, ktorú by bolo možné vyvodzovať iba z ich príjmov. Aj v tomto prípade platí ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného súd prihliadane na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

39. Zistené rozdiely však boli takej intenzity, že zakladali neprípustný rozdiel v životnej úrovni, ktorý bolo potrebné kompenzovať určením výživného. Navrhovateľkou uplatnená suma výživného 800,- Eur mesačne však vysoko prevyšovala potrebu dorovnania jej životnej úrovne. Zdravotný stav navrhovateľky, miera výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa a výška jej odôvodnených mesačných výdavkov, neodôvodňovali priznanie takeého výživného.

40. Navrhovateľka konečným návrhom žiadala priznať výživné v celkovej sume 14.256,66 Eur, ktoré má predstavovať výživné vo výške 800,- Eur mesačne za obdobie od 11.06.2014 do 01.10.2016 po odpočítaní dobrovoľných úhrad povinného v celkovej sume 7.850,- Eur.

41. Po vykonanom dokazovaní súd považoval za primerané výživné na dorovnanie životnej úrovne navrhovateľky v sume 600,- Eur mesačne. Keďže rozhodným obdobím na určenie výživného je obdobie od 11.06.2014 do 30.09.2016, t. j. 27 mesiacov (6 mesiacov za rok 2014 - júl až december, 12 mesiacov za rok 2015 a 9 mesiacov za rok 2016) a 20 dní (11.06.2014 - 30.06.2014), pri priznaní výživného vo výške 600,- Eur by mal povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 16.600,- Eur ($27 \text{ mesiacov} \times 600,- \text{ Eur} + 20 \text{ dní} \times 20,- \text{ Eur} \text{ denne}$, čo je výsledok výpočtu výšky denného výživného nasledovne: $600,- \text{ Eur} \text{ mesačne} \text{ delené } 30 \text{ dní v mesiaci jún } 2014 = 20,- \text{ Eur}$; teda $16.200,- \text{ Eur} + 400 = 16.600,- \text{ Eur}$). V konaní bolo nesporné, že povinný navrhovateľke dobrovoľne uhradil celkovo 7.850,- Eur, čo potvrdil sám povinný. Súd preto znížil výslednú sumu nezaplateného výživného o sumu 7.850,- Eur. Celkovo tak predstavuje nezaplatené výživné za rozhodné obdobie sumu 8.750,- Eur ($16.600,- \text{ Eur} \text{ mínus } 7.850,- \text{ Eur}$). Vo zvyšnej časti súd návrh ako nedôvodný zamietol.

42. Podľa § 232 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

43. Súd v danom prípade určil povinnému lehotu na plnenie 30 dní, berúc na zreteľ výšku priznanej sumy a záujmy spoločného maloletého dieťaťa účastníkov konania, tak aby nedošlo k ohrozeniu jeho výživy, nakoľko povinný zároveň na základe súdneho rozhodnutia prispieva nemalou sumou aj na výživné a tvorbu úspor maloletého. Na základe uvedeného súd poskytol povinnému dlhšiu lehotu na zaobstaranie si finančných prostriedkov na úhradu priznaného výživného na manželku.

44. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Navrhovateľka v návrhu na začatie konania, ako aj konečným návrhom žiadala priznať náhradu trov konania. Na požiadavke nahradíť jej aspoň polovicu trov právneho zastúpenia napokon stroskotal aj pokus o mimosúdne vyriešenie veci, resp. vyriešenie veci súdnym zmierom pri súhlase s výživným vo výške 600,- Eur. Navrhovateľka vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.01.2017 zastávala názor, že súd by mal postupovať podľa § 55 CMP a priznať navrhovateľke náhradu trov konania, nakoľko je to podľa nej s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Súd však tento názor nezdieľal. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Súd v konaní nevzhliadol také mimoriadne okolnosti prejednávanej veci, ktoré by odôvodňovali záver, že by bolo spravodlivé priznať navrhovateľke náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).